

MONTAŻ STOLARKI OKIENNEJ I DRZWIOWEJ NA ELEMENTACH IZOLACYJNYCH Z POLISTYRENU EKSTRUDOWANEGO XPS 300 I XPS 700 – WSKAZÓWKI

Przedstawiamy Państwu wskazówki dotyczące ciepłego montażu stolarki okiennej i drzwiowej na elementach izolacyjnych z polistyrenu ekstrudowanego XPS i XPS S70. Nasze wskazówki pozwolą Państwu uniknąć nieprawidłowości montażu stolarki otworowej przy zastosowaniu proponowanych przez naszą firmę elementów izolacyjnych.

PONIŻSZE INFORMACJE DOTYCZĄ WSZYSTKICH NASZYCH PRODUKTÓW (ART. NR 1 ÷ 18). Dobór materiałów takich jak kleje, pianokleje, klejo-uszczelniacze, taśmy, uszczelniacze, wylewki, zaprawy klejowe pozostawiamy wykonawcy, który powinien uwzględnić panujące warunki atmosferyczne. Z naszej strony polecamy wysokiej jakości bezrozpuszczalnikowe klejo-uszczelniacze, które z powodzeniem można stosować przy montażu profili ze styroduru.

Warunkiem gwarancji zachowania właściwości użytkowych naszych produktów jest stosowanie się do poniższych wskazówek montażowych.

Połączenie ościeżnicy z naszymi profilami zostało przebadane pod kątem wiatroszczelności: klasa C5, wodoszczelności: klasa 9A oraz przepuszczalności powietrza: klasa 4.

1. PRZYGOTOWANIE OTWORU OKIENNEGO

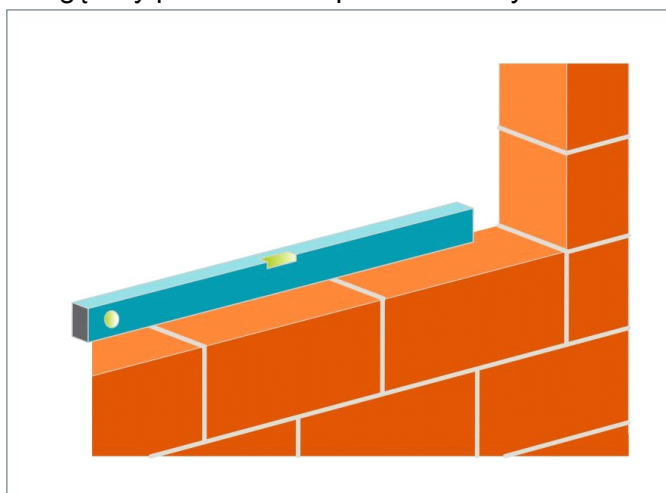
Powierzchnia, na której będą Państwo montować element izolacyjny musi być:

- ☐ wypoziomowana (rys. 1),
- ☐ sucha,
- ☐ bez ubytków i luźnego materiału.

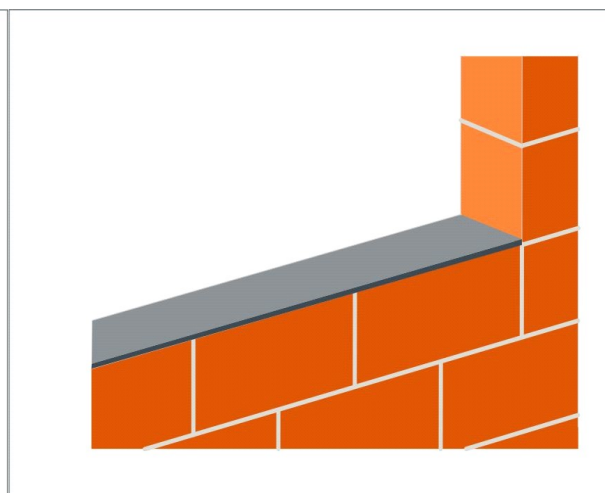
W przypadku braku poziomu należy wykonać nośną warstwę wyrównującą (rys. 2).

Jeśli otwory okienne lub drzwiowe są wypoziomowane, a ich powierzchnie czyste i gładkie – nie musimy dodatkowo przygotowywać takiego otworu. Jeśli mur został wykonany z pustaków otworowych, pustaki muszą być pokryte wylewką betonową. Na tym etapie zaleca się stosowanie materiałów termoizolacyjnych przeznaczonych do stosowania w murach jednowarstwowych lub o podobnych właściwościach mrozo i wodoodpornych.

Jeśli montaż ma miejsce w warunkach zimowych, w temperaturach ujemnych, należy zwrócić uwagę aby powierzchnia podłoża nie była oszroniona lub zaladzona.

rys.1

rys. 2

2. PRZYGOTOWANIE ELEMENTU IZOLACYJNEGO

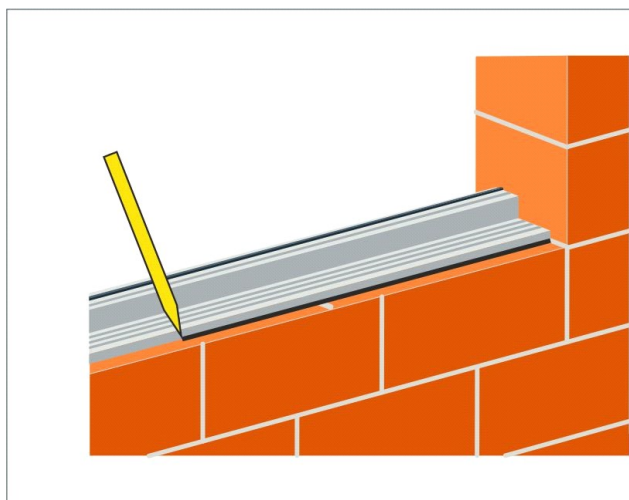
Wszystkie nasze elementy posiadają długość maksymalną 118 cm.

Przed montażem należy przygotować takie długości profili izolacyjnych, aby pozostawić odpowiednią szczelinę dylatacyjną od ościeży – do uszczelnienia (rys. 3).

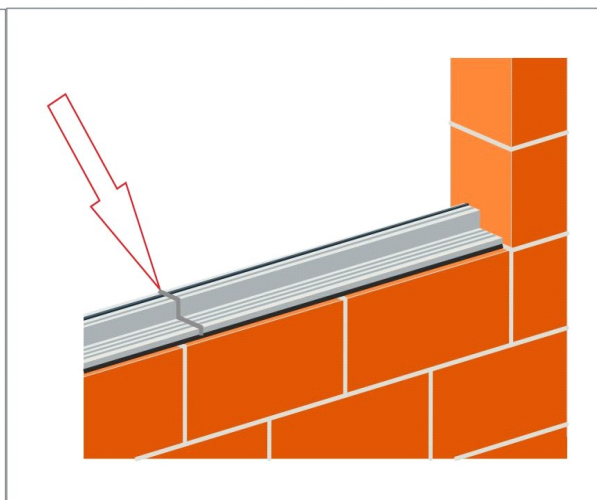
Otworki większe od maksymalnych długości naszych elementów, wymagają zastosowania dwóch lub więcej ilości profili, które należy przygotować wcześniej „na wymiar”, pamiętając o szczelinach dylatacyjnych.

3. WYZNACZANIE MIEJSCA MONTAŻU ELEMENTU IZOLACYJNEGO

Układamy „na sucho” przygotowane elementy izolacyjne w otworze okiennym, pamiętając o ich odpowiednim ustawieniu w stosunku do lica muru. Następnie ołówkiem trasujemy na ościeży od wewnątrz linie wzdłuż krawędzi elementu izolacyjnego (rys. 4). Celem jest wyznaczenie miejsca położenia zaprawy klejowej do przyklejenia XPS-u lub kleju poliuretanowego w aerozolu do XPS-u. W przypadku konieczności zastosowania dwóch lub więcej elementów bardzo ważne jest zachowanie linii montowanych elementów, tak aby w miejscu styków nie było żadnych przesunięć, które uniemożliwią nam zatrzaśnięcie okna na profilu (rys. 5).

rys. 4

rys. 5

4. PRZYKLEJANIE ELEMENTU IZOLACYJNEGO DO PODŁOŻA

Wariant 1 – montaż na klej poliuretanowy w aerozolu do polistyrenu ekstrudowanego XPS

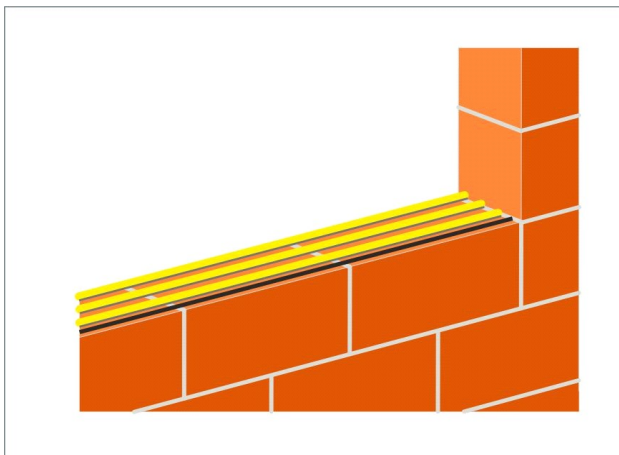
W pierwszej kolejności rozprowadzamy na całej doczołowej powierzchni elementu izolacyjnego warstwę odpowiedniego klejo-uszczelnacza. Następnie наносimy ścieżki kleju (minimum 3 ścieżki) na mur, tworząc obwód w postaci prostokąta (rys. 6). WAŻNE : ścieżka zewnętrzna powinna być poprowadzona maksymalnie blisko krawędzi muru.

UWAGA !! Nie dopuszcza się stosowania pian pistoletowych rozprężnych do montażu okien.

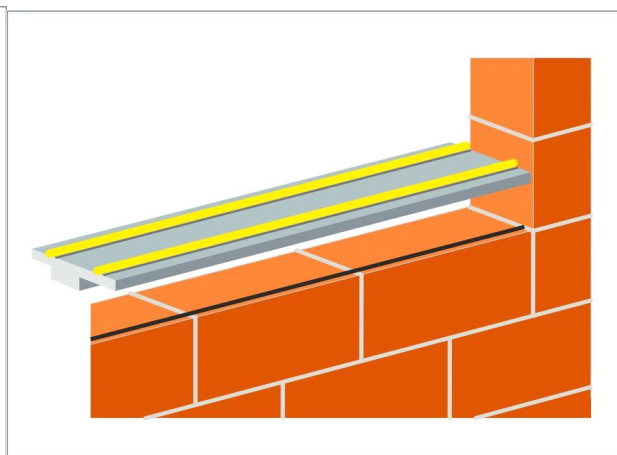
Następnie tym samym klejem wypełniamy specjalnie przygotowane ryfle na spodzie elementu izolacyjnego (rys. 7).

Tak przygotowany element nakładamy na ościeże, dosuwamy do ściany i dociskamy, pilnując aby profil znalazł się we wcześniej wytrasowanym przez nas miejscu (rys. 8).

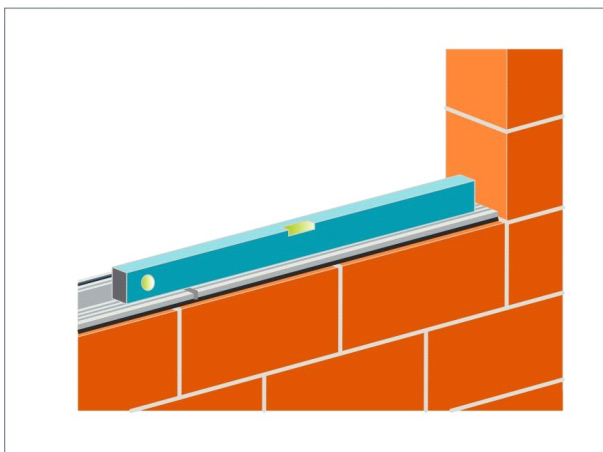
Nadmiar klejo-uszczelnacza, który może pojawić się pomiędzy ścianą i profilem, usuwamy. Całość dociskamy i sprawdzamy poziom. Czynność powtarzamy przy kolejnych elementach. Na koniec jeszcze raz sprawdzamy poziom.

rys. 6

rys. 7

rys. 8

Wariant 2 – montaż na zaprawę klejową z worka

W przypadku montażu elementu izolacyjnego na zaprawę klejową наносimy wcześniej przygotowaną – zgodnie z zaleceniami producenta, zaprawę na całą powierzchnię ościeża. Zaprawę klejową należy nanosić tzw. „grzebieniem” wykorzystywanym do klejenia płytek ceramicznych. Taki sposób pozwoli nam na wprowadzenie drobnych korekt w sytuowaniu elementu izolacyjnego. Naniesienie zaprawy pozwala również na niewielkie korekty w przypadku braku poziomego podłoża.

Pozostałe czynności wykonujemy tak jak w wariantcie 1.

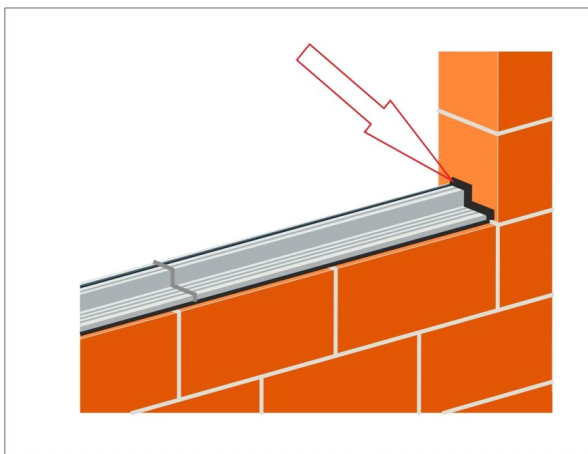
W żadnym z opisanych wariantów nie stosujemy klocków ani klinów podkładowych, ponieważ ciężar stolarki przenoszony jest przez profil izolacyjny na mur i dlatego musi on przylegać do ościeży całą swoją powierzchnią.

Istnieje możliwość odwróconej kolejności montażu elementów, tj. nakładania ramy okiennej na profil, a następnie osadzania całości w ościeżu.

Jeśli jest taka możliwość i konstrukcja ramy okiennej na to pozwala, przykręcenie mechaniczne elementu wkrętem montażowym przez listwę montażową do profilu ramy okiennej – ustabilizuje połączenie klejowe całości na czas schnięcia klejo-uszczelnacza oraz ułatwi i przyspieszy montaż.

5. USZCZELNIENIE POŁĄCZENIA POMIĘDZY ELEMENTEM IZOLACYJNYM, A ŚCIANĄ

Do szczeliny powstałej pomiędzy profilem termicznym i ścianą należy nanieść odpowiedni klejo-uszczelniacz (rys. 9). Czynność należy wykonać starannie, tak aby szczelina pomiędzy ścianą i profilem została całkowicie wypełniona klejo-uszczelniaczem. Nadmiar klejo-uszczelnacza usuwamy.

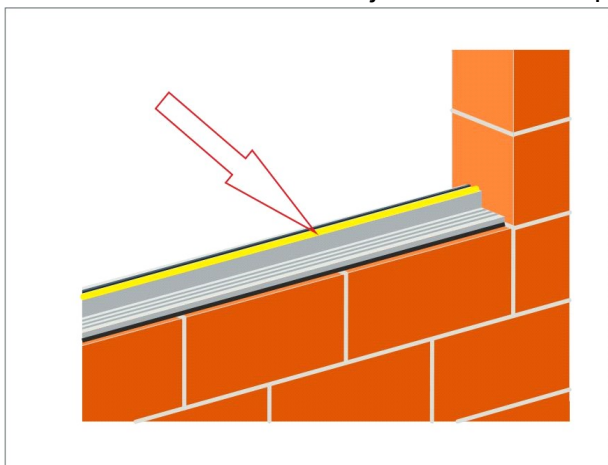
rys. 9

6. USZCZELNIANIE POŁĄCZEŃ POMIĘDZY ELEMENTAMI IZOLACYJNYMI

W sytuacji użycia dwóch lub więcej elementów izolacyjnych konieczne jest uszczelnienie połączenia elementów. W tym celu stosujemy odpowiednie klejo-uszczelniacze w taki sposób, aby uzyskać szczelność i zniwelować możliwość przedmuchów w tym miejscu (rys. 10). Czynność należy wykonać z należytą starannością, tak aby szczelina pomiędzy elementami została całkowicie wypełniona klejo-uszczelniaczem. Przed położeniem kolejnego elementu należy pokryć jego doczołową powierzchnię klejo-uszczelniaczem, a następnie położyć w miejsce wbudowania i mocno dosunąć do leżącego już elementu. Nadmiar klejo-uszczelniacza usunąć.

7. USZCZELNIANIE STYKU POŁĄCZENIA MIĘDZY ELEMENTEM IZOLACYJNYM A RAMĄ OKIENNĄ / PROGIEM

W celu uszczelnienia tego styku stosujemy taśmę rozprężną. Oprócz zastosowania taśmy rozprężnej konieczne jest dodatkowo pokrycie górnej części elementu izolacyjnego odpowiednim klejo-uszczelniaczem, aby dodatkowo uszczelnić styk połączenia (rys. 11). Ta czynność ma również wzmocnić posadowienie okna na profilu pod względem wytrzymałościowym. Jeżeli kształt profilu okiennego na to pozwala, należy poprowadzić dwie równoległe „ścieżki” klejo-uszczelniacza. „Ścieżka” klejo-uszczelniacza powinna mieć około 3 mm szerokości.

rys.11

8. MONTAŻ OKNA

Warunkiem koniecznym zamocowania okna na elemencie izolacyjnym jest sprawdzenie położenia elementu względem lica muru oraz jego poziomu na całej długości. Przygotowaną ramę okienną wstawiamy w otwór okienny i dociskamy tak, aby nastąpiło wskoczenie zaczepów ramy okiennej w zaczepy elementu izolacyjnego.